

FOAIA POPORULUI

CEA MAI VECHIE FOAIE POPORALĂ ÎNFIINȚATĂ ÎN ANUL 1892

pare în fiecare Duminică, sub direcția unui comitet.
Inscris în Reg. Publ. la Trib. Sibiu sub Nr. 37 1943

Organ al Asociațiunii pentru literatura română și cultura
poporului român, „Astra”

O SARBATOARE A POPORULUI

Conducerea centrală a Astrei a dat o circulară (scrisoare) către toate despărțimintele sale, pentru sărbătorirea a 100 de ani de la revoluția din 1848. Stăruim și pe această cale cu toată căldura ca această circulară să fie dusă la îndeplinire, oricât de grele ar fi împrejurările de astăzi, oricât de multe ar fi piedecile cu care se luptă organizațiile Asociațiunii noastre. A nu ne face datoria față de aceia care, acum un veac, au văzut cu atâta pătrundere calea cea dreaptă pe care trebuie să apuce poporul nostru, față de actele de eroism și nenumăratele lor jertfe de sânge, pentru ca să ne facă și nouă un loc sub soarele progresului economic și social, ar fi un păcat de neiertat.

Nu știm în ce măsură se vor putea organiza cu acest prilej sărbătoriri mari, cu bogate participări de mase de pe întreg cuprinsul țării. Astra are în programul ei și aceste manifestări, înfăptuirea lor depinde însă în mare măsură de greutățile de tot felul, mai ales economice, pe care vom avea să le înfruntăm în anul care vine. Nădăjduim însă că atât membrii Astrei, cât și guvernul țării, vor înțelege apelul nostru pentru aceste sărbătoriri și ne vor da tot sprijinul pentru ca ele să poată fi la îndeplinirea momentului istoric.

Circulara noastră stăruie însă mai mult asupra sărbătoririlor locale, care trebuie făcute cu prilejul centenarului. De fapt, revoluția din 1848 a avut un răsunet așa de larg pe întreg cuprinsul Ardealului și Banatului, încât nu este colț al acestor provincii, care să nu fie pline de glorioasa ei amintire. Este de datoria localnicilor să steargă acum, la împlinirea unui veac, colbul de pe aceste amintiri, să le strângă cu pietate și să le cinstească și să le pună în lumină în fața celor de astăzi. Aceasta este necesar cu atât mai mult, cu cât scade mereu numărul acelor care își aduc aminte, din spusele înaintașilor, de întâmplările marelui an și de oamenii care le-au sfințit prin curajul și jertfa lor. A sosit timpul ca ceea ce s'a păstrat până acum mai mult din gură în gură, să se însemneze în scris, pentru a nu mai fi dat nici odată uitării. Știți vorba veche: Cuvintele zboară, numai ceea ce este scris rămâne.

Iar pentruca amintirea să fie și mai vie, și mai puternică, ar fi bine ca măcar unele din marile întâmplări și din faptele glorioase, măcar numele bărbatilor mai însemnați ai regiunii, să nu-l scriem numai în cărți, ci și în piatră, marmoră și aramă, pe cruci sau plăci comemo-

rative, pe care le vom cșeza, în anul viitor, pe locurile unde s'au petrecut aceste evenimente, sau au trăit acești bărbai. E bine să ne gândim din vreme la aceste monumente pentru a putea strânge fondurile necesare ridicării lor și a le putea pregăti cum se cuvine. Despărțimintele noastre să se adreseze în această privință, Comitetului nostru Central pentru a primi îndrumările necesare.

În felul acesta, toate straturile poporului, de pe întreg cuprinsul țării, pot lua parte la marea sărbătoare a revolu-

ției din 1848. Și într'adevăr, se și cuvine ca întreg poporul să-și plece genunchii în fața marilor înaintași de atunci și să-și aducă cu pietate aminte de faptele și jertfele lor, pentruca revoluția din 1848 a fost una din cele mai îndrăznețe și mai bogate în urmări înfăptuiri a întregului popor. Poruncile statornicite atunci și udate cu sânge din belșug, nu și-au pierdut apoi cu nimic din valoarea lor pentru înaintarea întregului popor, oricât de mare este povara de ani care apasă pe umerii lor.

Până la capăt

Gică e un pui de moldovean curățel și cu obișoria bucăleși. A venit astă toamnă de acasă, de pe meleagurile atât de încercatei Moldove. Împreună cu alți fărtași de-ai lui, toți măruneți ca niște chifle, a fost așezat la niște gospodari dintr'un sat apropiat de Sibiu. Ne-am împrietinit la roșie, cu câteva vorbe bune, cu o mângăiere și ceva bunătăți adunate de pe acasă. Când și când, îl mai văd și stăm de vorbă.

N'o fi trecut o săptămână de când ne-am întâlnit mai proaspăt. Băiatul arată bine în toate privințele, semn că-i prăște traiul pe care-l duce. Doar ochisorii îi sunt învăliși în lumina blândă care parcă vrea să descule isvoarele lacrimilor.

Din una-alta, am aflat că bătețelul are un năcăz; ba chiar două — după cum vrei s'o iei.

— Ce-i cu tine, Gică? Parcă nu ți-s boii acasă!...

— Păi, să vedeți!... zise băiatul. A crescut salata în grădină, ceapa-i mărișoară și porumbul dă în sepa întâia. Trebuie să mă duc acasă.

— Cine ți-a spus? — îl întrebai eu!

— Știu de astoamnă că numai până la recoltă stau aici. Așa am aflat!

Mai mult n'am putut scoate dela el. Am stat de vorbă de ocrotitorul său.

— Am trei copii. Cu Gică și cu celălalt copil din Moldova, toată iarna nevastă-mea a săturat, a îmbrăcat, a spălat și a culcat cinci prunci. Hambarelor cu bucate, le-am dat de fund. Dar nu ne lăsăm. Pe Gică și pe celălalt, îi șinem până le umplem din nou, cum a fost vorba. Atunci, l-oam lăsa să se ducă în pace, dacă s'o face și pe la ei pita și mămăliga. Altfel, nu! Că Dumnezeu îi bun și ne-o da ce ne trebuie.

Am înțeles necazul lui Gică: îl biruse dorul. Și am mai înțeles ceva: Oamenii

Învățătorii...

În paginile acestei foi au mai spărut rânduri, adresate sau scrise pentru învățători. Asociațiunea „Astra” i-a chemat la muncă pentruca — împreună lucrând — țărâșimea noastră să fie luminată, îndreptată pe cea adevărată, liniște și progresul cultural. La muncă au mai fost chemați și învățătorii au răspuns cu însuflețire. Așa vor face azi și așa vor face în viitor. Școlarele rororale au un mare merit: au pregătit învățătorii cu suflute jertfelnice, muncitori, modești, tăcuți.

Lăsând la o parte grijile materiale, învățătorimea, pentru a împrăștia lumină trebuie să primească de undeva această lumină. Și o primește din cărți. Un învățător, toată viața lui, trebuie să citească. Un învățător trebuie să fie la curent cu toate noutățile profesiei lui. Învățătorul trebuie să fie în stare a răspunde la toate întrebările puse de copii, în școală, de țărani, la șezătoare, etc. Azi, învățătorimea nu se mai poate apropia de-o carte. Cărțile sunt scumpe. C. Sindicat le învățătoresc, autorități școlare, ar trebui să ia măsuri pentruca învățătorimea să poată totuși primi lumină. Cărțile noi în cari se desbat probleme în legătură cu viața satului, a școlii țărăștii, să fie puse gratuit prin bibliotecile sătești la dispoziția învățătorilor. În avântul lor generos, în dragostea ce-o au pentru muncă, învățătorii au dreptul să fie și sub această formă, ajutați. Acest ajutor, acordat învățătorimei, va promova însăși cultura națională.

A. Madru

noștri au inimă; ei sunt creștini și sunt români. Când s'apucă de-o treabă, o fac până la capăt. Nu-s ca acela din poveste, care a postit tot postul mare, iar în Vinerea Patimilor a mâncat... slănină!

Redacția

PE URMELE DOMNULUI

Grija noastră cea dintâiu

Sfânta Evanghelie dela Matei Cap. 6 22—33: care se cetește în a treia Duminecă de după Rusalii, se oprește asupra nenumăratei griji de care suntem impresurați zilnic; dar, la sfârșit, arată în ce stă și grija cea mai dintâiu, cea mai de preț, care ar trebui să ne stăpânească.

Dacă judecăm cât de puțin, aflăm îndată că ne stăpânește grija pentru hrana de toate zilele, apoi grija pentru sănătatea trupei, pentru îmbrăcăminte, pentru mersul câmpului, pentru familie, pentru mărirea și frumusețea trecătoare și altele asemenea. Nu i vorbă, că toate acestea au o oarecare însemnătate și că ele ajută la ducerea acestei vieți pămâniești.

Dar sf. Scriptură zice: „Nu vă îngrijiiți pentru sulețul văștru ce veți mări și ce veți bea, nici cu trupul văștru, cu ce vă veți îmbrăca” (Matei 6,25). Apoi: „Căutați la pasările cerului, că nici nu seamănă, nici nu seceră, nici nu adună în jitnițe și Tatăl văștru cel ceresc le hrănește” (Matei 6,26). Iar mai departe: „Și de haină ce vă îngrijiiți? Socotiiți crinii câmpului cum cresc: nu se ostesc, mai tare. Și zic vouă, că nici Solomon, în toată mărirea sa, nu s'a îmbrăcat ca unul din ei” (Matei 6,28—29).

În chip cu totul greșit, cineva ar putea zice deci că aici se află un îndemn la lene și nelucrare, la a lua pilda pasărilor și ierburilor, cari nu lucrează și totuși trăiesc și au cele de trebuință. O asemenea socotință - ar fi însă, oricui, spre pierzanie. Căci Mântuitorul îi scoțeste neoameni, pe trândavi, iar Sf. Pavel zice limpede, că „cine nu lucrează, nici să nu mănânce”.

Cuvintele Mântuitorului, arătate mai sus, trebuie să înțelese în felul că nu se cade nouă a cădea în robia grijilor pentru cele trecătoare și deșarte. Nu suntem pe calea cea bună și dreaptă,

Astra la Baia Mare

În ziua de 23 Aprilie 1947, Cercul Cultural „Dr. Vasile Luca” din Baia Mare a oferit publicului din Baia Mare o frumoasă manifestare culturală.

Rev. canonic Dr. Gh. Osob a deschis această serbare printr-o cuvântare în care a arătat scopul de culturalizare urmărit de „Astra”. A conferențiat d. Insp. școlar G. Todiriță tratând un subiect cu caracter cultural. Conferința a fost ascultată cu deosebit interes.

Programul artistic a fost desfășurat de către corul Catedralei din Baia Mare sub conducerea pricepută a d-lui Vasile Mureșan.

Programul muzical a fost completat cu bucăți executate de fanfara garnizoanei Baia Mare.

Dl. Nicolae Dragoș dela „Mina” a încheiat serbarea mulțumindu-l publicului pentru interesul și dragostea ce o arată față de „Astra”. Acest interes dovedește că „Astra” se găsește pe linia adevăratelor înfăptuiri cari se confundă cu idealurile neamului.

dacă privim numai spre pământ și spre bunătațile lui. Ci mai degrabă se cade nouă să ne ațintim privirea spre cele înalte și netrecătoare, spre mântuirea sufletului nostru, spre Dumnezeu.

Oare nu avem tot din mila lui Dumnezeu? Oare dobândim hrană, și îmbrăcăminte, și sănătate și altele asemenea, dacă avem mereu grijă de ele, dar dacă nu se îndură Dumnezeu să trimită ploaie bună vreme și belsug pe ogăre? Ce folos de grija noastră? Ce folos de întreg sbuciumul nostru, dacă mila lui Dumnezeu nu coboară peste noi?

Tocmai de aceea, să ne amintim de grija noastră cea mai de preț, cea dintâiu, care este arătată în cuvintele Scripturii: „Căutați mai întâi împărăția lui Dumnezeu și dreptatea Lui și acestea toate se vor adăuga vouă” (Matei 6,33).

D. Călugăr

SFATURILE DOCTORULUI

Merele

Mărul este cel mai la îndemână dintre poame, se păstrează bine și peste iarnă și se poate folosi ca leac în mai multe feluri. Este hrănitor și bun la gust însă trebuie să fie copt și se cunoaște că este copt atunci când sâmburii dinăuntru sunt negri.

Ceaiul de mare uscată îndulcit cu miere este bun contra tusei și a răcelii.

Ceaiul făcut din coji de mere și sâmburi este bun în bolile de rinichi.

Merele se folosesc ca leac pentru scăderea tensiunii arteriale (ing. oșare) și săngelii cu dureri de cap și amețeli. Se mănâncă rare sau curățate într-o zi numai mere fără nici un altfel de mâncare. Aceste se repetă după indicațiile medicului într-o zi pe săptămână sau la 2 săptămâni.

La copii mici când au diaree (urdi-nare, scaune dese și verzi) se dau mere rase de 3—4 ori pe zi fără alte mâncări. Este mai bine ca să se folosească o răzuitoare de sticlă iar merele să fie bine spălate și curate. Dr. O.

Organizarea și conducerea unei bune gospodării țărănești

În zilele acestea Asociațiunea a scos de sub tipar broșura cu titlul de mai sus. Valoarea acestei broșuri nu poate fi apreciată în cuprinsul acestei notițe. În numărul viitor al gazetei însă, vom zăbovi mai mult asupra acestei cărți deosebit de importante pentru îndrumarea pe căi sănătoase a gospodăriilor țărănești. Acest spațiu redus care ne stă la dispoziție, îl folosim doar pentru a înștiința pe cititorii Foii Poporului precum și intelectualii satelor noastre că broșura se poate comanda, pe adresa: Asociațiunea „Astra”, Sibiu, Str. Șaguna Nr. 6. Costul unei broșuri este de 50.000 Lei.

FOIȘOARA

În Gruitul-Săliștei

— O tânguire —

de Oaisifor O. Borcea

E natura în floare: zarzării și calșii sunt plini de albul florilor; bobocii vișniilor se îngână cu frunzele ce mijesc, iar jos înflinșul verde se așterne tot mai des. Lumea furnică supt razele dulci ale soarelui de primăvară. Și-i mult ciripit și jocot, și întreaga natură cântă: un cântec dulce, ușor, primăvărat. Totul învie, numai ființele pierdute nu mai învie. Nu mai învie — ce greu e! nu mai învie: nici ciripit, nici cânt, nici flori, nici frunze, nici iarbă verde, nici foșnet, nici freamăt, nici susur, nici griji, nici odihnă..., nimic..., nimic...

Am ajuns la cimitir, la locuri de veci. Același ciripit de păsări, același freamăt, aceleași flori de primăvară, iar jos, tot verde. Un vânt dobor, ce bate ca din vecinicie, adie lin, ducând cu el gândurile celor ce nu mai gândesc la cei ce pot gândi încă, pierduți în valul vieții. Aș vrea atâta pace, că nici scrâșnitul nisi-

pului de supt picior să nu s'audă, spre a nu tulbura odihna celor ce nu mai știu cei lumea.

Douăzeci de ani... Cuvântul acesta mă frământă... „Ce-mi este douăzeci... ce-mi este cincizeci? Tot una! Da, jude când așa, tot una-i: „stâns în floarea vieții”. O, nu! Tu de cincizeci de ani te, bucurai de viață..., tu ai iubit..., tu te ai legat..., ai urmași; pe tine are cine să te plângă, — de te ar plânga. Dar pe mine? Abia simțeam ce-i iubirea, abia văzui ce e viața; niciun urmaș care să mă amintească; de ce nu m'ași lăsat să-mi fac și eu rândul? Nu m'ași trimis voi prea de vreme, și tu, natură, nu m'ași amăgit?”

Am ajuns la mormântul lui... Ce crudă mi-e lovirea! O cruce-i ține locul. Pe când în juru-i lucește în razele de soare marmura, fierul și aurul, amintind pe cei dispăruți, pe tine te amintesc printr-o aschie de lemn. Și aici te persecută!

— O, nu; fii înțelept... — mi se răspunde, aceasta e legea: o cruce de lemn. Nu luaiți cu voi comori: nici marmura, nici bronzul, nici fierul, nici aurul nu vă fac întru nimic mai fericiți aici unde sunt eu. De nu mi le-ași putut da în viață, acum e tot degeaba: prin ele

îngreuișiți mai mult povara celor ce trăiesc; pentru noi cei duși, e tot una. Întru nimic podoaba sau simplitatea ce o priviți acoperindu-ne lutul, nu ne ridică sau nu ne scade amintirea. Singura podoabă, faptele și viața, ne-o putem da, și de unde nu, tot una-i: uite crucea”.

Eu am în genuchi, și-am sărutat țărna lui, punându-i la picioare florile; fără să vreau, genuchiul greu spasă, iar mâinile se 'nceleșiară: una pe cruce și alta adânc în iarba verde... Douăzeci de ani...

Nu departe se aud lovituri înăbușite; doar atâta șgomot. M'am ridicat c'o brazdă de pământ în mână, fără să-mi dau seama. Un cap nepălpănat se vede printre pomiori ieșind din pământ, jos de tot, iar de-asupra lucește, din când în când, târnăcopul, și apoi lovituri înăbușite. Aud cântând. Mă îndrept spre el. Ce fire curioasă goparul Vartolomeiu! Bătrân, cu părul alb, cu fața zbârcită, să cânte el unde nu e decât moarte!

M'a văzut, s'a oprit din lucru.

„De ce cânti?”, îl întreb.

„O, că nu-i greu de găsit: omul, când îi este urât, cântă ca să fugă urâtul; când este în durere, cântă ca să-i treacă durerea; când așteaptă, cântă ca să tre-

O pildă bună de urmat

În toate părțile deluroase ale țării noastre pomicultura ar trebui să se bucure de mai multă atenție din partea sâtenilor. Astăzi un kilogram de mere se vinde cu 100.000 lei. Un măr de 5 ani, bine îngrijit produce cel puțin 50 kg. mere, unul de 20—60 de ani poate produce 280 kg. mere pe an. Dacă la un jugăr avem 90 pomi de peste 5 ani vom avea o producție de $90 \times 50 = 4500$ kg. adică cam un jumătate de vagon. Din acestea se pot alege pentru păstrare cel puțin 2000 kg. pentru a le vinde iarna sau primăvara cu 100.000 lei cam este acum. Așa dar se pot încasa două sute milioane lei numai din merele alese iar celelalte 2000 kg. se pot vinde mai repede și folosi în casă, restul fiind pierderi prin stricare.

Dar ca să vinzi merele la preț bun, ele trebuie să fie produse pe pomi îngrijiți, fără viermi, culese cu grijă, alese și păstrate la loc potrivit pentru a avea pierderi cât mai puține și apoi duse la locul unde se plătesc prețurile cele mai mari. După cum se vede este și puțină umblare pentru aceasta.

Un sătean care are numai câțiva pomi nu poate pierde vremea cu păstrarea fructelor și transportarea lor în depărtare mare pentru a le vinde cu preț bun. Și fiindcă cei mai mulți săteni sunt în această situație ei vând merele nealesse cu preț slab și îmbogățesc comercianții care le adună. Acești comercianți fac ce nu a făcut producătorul adică le aleg pe cele mai bune și le păstrează, apoi le vând cu prețuri înzecite când sosește timpul potrivit.

În felul acesta nu este de mirare că agricultorii țărani nu pot ajunge rezultatele pe care le merită după truda lor de un an.

De aceea ei nu au pofta de a îngriji pomii pe care-i au sau dacă o fac, o fac pe jumătate. Leacul acestor stări nu este decât asocierea sâtenilor în cooperative de producție și valorificare a produselor

ca timpul, iar, când e vesel, cântă de veselie: și la moarte și la nuntă cântă; lucrul e cum cântă! Fiecare cântec își are rostul lui.

„Acum? Nu e unul singur, ci sunt multe. Uite, eu am șaptezeci și opt de ani, și sap aici o groapă. Pentru mine crezi c'o sap? Pentru un tânăr de douăzeci și cinci de ani.”

„Douăzeci și cinci!...”

„Și câți am îngropat de aceștia: de mi-ar fi fost cu puțință, nu odată, dar de-o sută de ori mi-aș fi dat viața mea la locul lor. Căci ce-mi mai folosește mie de acum viața: eu n'o mai trăiesc, ci o țărăsc, și nu sunt altceva decât o țărăniță pe care o azvârli dintr'un loc în altul, ca să nu te împiedeci de ea. Au fost zile în care n'am avut nici ce mânca, necăstigiând nimica, și de atâtea ori am vrut să mi curm singur viața, dar m'am gândit că-i nebunle, că pentru nimeni nu-s o povară, dacă pot eu să-mi câstig o pâine. De m'ar ucide altul sau de ași muri, nu-mi pasă, că n'am ce pierde: soție n'am, copil — mari, la casele lor; de mine nu le pasă, fiindcă și pentru ei e vieața grea. Abia câstigă pentru ei și le dau dreptate: eu sunt vinovat că l-am făcut slugi pentru alții, nu

lor. În cadrul unei asemenea cooperative s'ar putea organiza păstrarea și vânzarea fructelor la timp potrivit. Cooperativa are posibilitatea de a construi un siloz special pentru păstrarea fructelor și poate avea un om cunoscător în mănuirea fructelor în siloz precum și în comerțul cu fructe.

Acest leac este pe cale a se folosi în Maramureș unde D. Inginer Holdiș directorul Camerei Agricole, a început organizarea sâtenilor în o asemenea cooperativă. După socoteala D sale în acest județ s'au produs 1000 vagoane de fructe, cu valoarea de 100 miliarde lei (producția anului 1946) din care săteni iau încasat numai 20 miliarde restul de 80 miliarde au format câștigul acelor cari nu riscă nimic și toluși trag foloasele numai pentru că au dus fructele din Maramureș la alți comercianți în orașele mari.

Cooperativa din Maramureș va face 4 silozuri pentru păstrat fructele și o fabrică de marmeladă. Cu timpul se vor face încă 4 fabrici.

Pentru a desvolta și mai mult această frumoasă industrie, Camera Agricolă a luat în plan mărirea suprafețelor cu pomi, plantând întinsele suprafețe de coaste sterpe cari se ditrug altfel, fiind mâncate de ape. În felul acesta terenuri de pe care se lua un fân slab și din ce în ce mai puțin, vor fi recăstigate pentru producție și plantate cu pomi roditori.

Pentru realizarea acestui plan frumos, lucrările sunt începute. S'au făcut și se vor mai înființa pepinere de pomi spre a asigura necesarul de pomi pentru toată regiunea. În satele Maramureșului se fac înscrierile în cooperativa pomicolă așa încât în curând se vor putea vedea primele rezultate.

Camera Agricolă a cerut sprijinul Ministerului Agriculturii care a aprobat terenuri pentru pepiniere și va ajuta înzestrarea centrelor pomicole.

Harnicicul popor Maramureșan are ast-

oameni pentru viață. De m'as mai naște odată, aș ști ce este viața; ferească-mă Dumnezeu însă să nu mai fiu în stare să-mi mai câștig eu pâinea: atunci îmi ridic viața fără nicio părere de rău, fiindcă, după mine, omul, de îndată ce nu mai poate munci și nu mai are cu ce trăi prin el, numai are dreptul la viață. De aceia cânt, uite, eu cei șaptezeci și opt de ani, care acum începuseră și ei să producă, nu numai pentru dânsii, dar și pentru alții, pe când eu abia îmi fin bătrânețele, care nu mai folosesc nimănui, nici chiar mie, iar cei tineri merg aici, subț piciorul meu. Știi cât de grea fu iar na, toate intraseră în pământ, Privește acum: pomii încărcăți de flori, iarba verde; toate au înviat: ele dau viață la cei ce sunt în floare; dar mie ce viață să-mi dea în acest hoit?! Nu plâng decât pe cei tineri, care s'au dus și se duc, și n'au produs, și n'au știut ce e viața, pe care eu am trăit-o și o știu; nici n'o să mai învie, așa cum învie natura, fiind duși pe vecie. De aceia cânt, de durere, nu de bucurie. În loc de atâtea gropi, mai bine aș fi săpat una și bună și aceia ar fi fost pentru mine — numai să nu fi îngropat pe alții; dar Dumnezeu n'a vrut. Am ascultat ros-

PROBLEMA alimentării populației de Aurel Vasiliu

Ne-a sosit la redacția noastră o broșură despre „Problema alimentării populației”, care este cuvântarea d-lui prof. Traian Săvulescu, ministrul agriculturii și domeniilor, rostită în sediinta adunării deputaților în 18 Ianuarie 1947.

Găsim aici informații bogate asupra alimentării populației, în special din regiunile bântuite de secetă în anii 1945 și 1946. Seceta a fost și în vara anului 1945, dar mai ales în Iunie 1946, deficitul de apă ce cade la noi nu a mai fost întrecut decât de două ori în ultimii 55 ani și anume în Iulie 1928, când a căzut abia 17 mm. apă, adică un deficit de 76 la sută și în Iulie 1894, când au căzut 21 mm. de apă, cu un deficit de 71 la sută. În August 1946 însă, cantitatea de apă căzută este cea mai mică din câte a căzut vreodată, de atunci de când se fac măsurătorile cu aparatul numit pluviometru: Deficitul de apă este de 72 la sută. De aceea producția de porumb a fost aproape complet compromisă, iar cea de grâu nu a fost suficientă

Continuare în pag. 4-a)

fel deschisă o nouă cale pentru a-și îmbunătăși traiul. Poate nici o altă regiune nu este așa de potrivită creșterii vitelor și pomiculturii ca aceste plaiuri. Așa încât dela cooperativele pomicole se poate ușor trece și la cele de lăptărie și produsele acestora vor putea fi mai ușor transportate în restul țării.

Pentru toate acestea trebuie ca însuși poporul să-și dea seama că „unde-i unul nu-i putere; unde's doi puterea crește” căci altfel greutățile mari de după războiul greu și pierdut nu pot fi învinse.

Pilda din Maramureș poate fi urmată de toate regiunile deluroase din Transilvania unde asemenea cooperative sunt foarte puține.

I. R.

mul vieții de la acest om de rând. „Viața cea adevărată este stăta timp cât poți produce pentru tine și pentru alții, fără a atinge întru nimic pe aproapele.”

Îndată ce nu mai poți produce și nu mai ai de unde consuma, atunci nu mai este viață, ci umbră, tot una cu moartea.

Am mulțumit bătrânului gropar Vartolomeu, și m'am întors spre crucea-mi părăsită, lăsând din mână brazda de verdeață la mormântul ce acoperia pe cel răpit din mijlocul vieții celei adevărate la douăzeci de ani.

Am părăsit lăcașul de veșnicie pășind afară cu încă mai multă durere, — și era același zgomot și viață, pe care el n'o va mai vedea niciodată. Cât de greu e, — și, drept să spun, uite mie nu-mi pare rău de cei ce se duc în vârstă. Când soarta și-a hărăzit șaptezeci și opt de ani de muncă, de care te-ai plătit în viață, poți să mergi liniștit. Dar, Doamne, uite că de cei ce se duc în floare, inima mi se rupe, și când văd că natura veșnic înviază, ași vrea să înmormântez ceva și dintr'însa, să văd: pe ea n'o doare...

Informațiuni

D. Prof. Traian Săvulescu ministrul Agriculturii și Domeniilor, a făcut următoarele declarații în legătură cu recolta: „Așa cum se prezintă până acum vegetația, avem motive să fim liniștiți. În Moldova de nord câmpul se prezintă foarte bine. În Oltenia și Ardeal de asemenea. În ce privește Banatul, semănăturile se prezintă excepțional de bine. Mai slabă este situația în Dobrogea. În general, însă, recolta promite a fi îndestulătoare. Cred că foamea nu ne mai amenință ca în anul trecut“.

În zilele din urmă au căzut ploii în toată țara. În general, grâul se prezintă bine. Ploile continuă să cadă în diferite regiuni ale țării. Temperatura a scăzut.

La Constanța a sosit vaporul american „John Quitmann“ încărcat cu 8729 tone de porumb. Din Bulgaria a sosit un vapor încărcat cu 105 tone de tasole. Din Turcia au sosit măsline și mirdenii.

S'a interzis dărcitul lânsei. Potrivit unei decizii a Ministerului Industriei și Comerțului, publicată în M. O. Nr. 129, până la data de 1 Septembrie 1947 este interzis ca lâna să mai fie dărcită (scărmanată) la mașină. Toate mașinile de dărcit vor fi sigilate.

Problema alimentării populației

(Urmare din pag. 3-a)

să acopere nevoile noastre. Județele care au avut de suferit mai mult de secetă au fost: Dorohoi, Botoșani, Iași, Vaslui, Fălciu (din acest județ sunt cei mai numeroși copii așezați pe la gospodării din județul Sibiu), Tutova, Covurlui, Rășrat, Bișila, Prahova, Ialomița, cum și alte 11 județe de munte. În total avem cam 24 județe urde nu s'au produs nici măcar 50 kg. de cereale pe cap de locuitor. Trebuie să ținem seamă că cel puțin 200 kg. de grâu sau porumb sunt necesare pentru o persoană pe an. În regiunile irsecetate, 50 la sută din locuitorii dela câmpie „sunt cu totul lipsiți de hrană și trebuiesc aprovizionați“. În regiunile de munte însă 70 la sută dintre țărani n'au hrană — nici pâine, nici măcăligă — și sunt siliți să pornească către orașe unde nădăjduiesc ca odată cu lucrul să-și găsească hrana sau disperați rătăcesc, izolat sau în convoaie, către județele „excedentare“ (p. 28).

În urma însemnărilor făcute în toamna anului 1946, care ar fi întrecut în 18 județe planul oficial și numai 6 au realizat 40—60 la sută din acest plan, d. Tr. Săvulescu scoate o concluzie optimistă: „Chiar dacă am fi urmărit de năpasta secetei în vară, totuși grâul nu va suferi în 1947 atât cât a suferit în 1946“ (p. 30).

Cu toate acestea sunt și unele temeri în ce privește viitorul.

De exemplu: D. Anderson, secretarul de stat al agriculturii din Statele Unite, într-o scrisoare adresată celor 32 de membri ai consiliului internațional alimentar propune ca, de urgență, toți miniștrii de agricultură și aprovizionare

Prietenia româno-jugoslavă

D. prim-ministru Dr. Petru Groza însoțit de o delegație guvernamentală formată din d-nii: Gh. Tatărăscu Vice-Președinte al Consiliului și Ministru de Externe, Gh. Gheorghiu-Dej Ministru Economic Național, Ștefan Voitec Minis'trul Educației Naționale și Emil Bodnăraș Subsecretar de Stat, au făcut o vizită oficială în Jugoslavia. În zilele de 7, 8 și 9 Iulie 1947, au avut loc, la Belgrad, conversații între

delegații guvernului Republicii Federative Populare și delegații guvernului României asupra problemelor intereseând cele două țări. Aceste conversații au fost purtate într-o atmosferă de prietenie. Se vor încheia acorduri culturale, ecor omice precum și un pact de prietenie și ajutor mutual. Delegația guvernului român s'a înapoiat în țară.

Dela o săptămână la alta

În alte țări

D. Eduard Beneš, Președintele Cehoslovaciei, a împlinit 63 de ani. Cu acest prilej, marele luptător pentru libertatea națională a Cehoslovaciei, a fost omagiat de întreg poporul pentru care a muncit și a suferit.

Poporul român privește cu dragoste lupta acestui mare bărbat de stat și, cu prilejul acestei aniversări, îi urează sănătate și viață lungă spre fericirea țării vecine și prietene.

Președintele Truman a ținut o cuvântare în care s'a ocupat de politica internă și externă a Statelor Unite. În această cuvântare Președintele a arătat că Statele Unite trebuie să aibă o economie sănătoasă bazată pe o agricultură bine organizată.

Pentru păstrarea păcii și libertatea tuturor popoarelor, Statele Unite vor sprijini Organizația Națiunilor Unite (ONU).

Grevele din Franța Din cauza neînțelegerilor ivite cu privire la urcarea salariilor, muncitorii din diferite întreprinderi franceze au declarat grevă. Primul-ministru al Franței, d. Paul Ramadier, a adresat un apel către muncitorime prin care le cere să reia munca.

În Camera Comunelor s'au discutat evenimentele politice din Bulgaria și Ungaria. Răspunzând unor întrebări puse de deputați, d. Bevin, ministrul de externe al Angliei, a răspuns că dorința guvernului britanic este ca toate guvernele aduse la putere prin alegeri libere să fie lăsate a-și îndeplini treburile fără amestec din afară.

În Ungaria În zilele trecute, primul ministru al Ungariei, d. Ferencz Nagy, în Elveția

să fie convocați într-o conferință în Europa, în luna Iulie pentru a evita cea mai gravă criză alimentară care se va declara în primăvara viitoare. Trebuie să nu se facă nicio risipă în produsele alimentare din viitoarea recoltă, căci „lumea se va găsi în fața unui an cu probleme alimentare fără precedent“, spune d. Cl. Anderson în scrisoarea sa. În peste zece țări impcratoare de cereale situația este foarte resigură. Tocmai acum și țara noastră, din cauza secetei e nevoită să importe grâne, de unde până acum era socotită ca „țară emiramente agricolă“.

Singura noastră salvare este întoarcerea la plug, pentru a putea deveni iarăși o țară exportatoare, așa cum a fost în totdeauna.

fiind, și-a dat demisia din postul de președinte al consiliului. Această demisie a atras după sine și alte schimbări în echira guvernamentală a Ungariei.

Președintele de Consiliu actual, întrebat fiind de ziaristi dacă d. Nagy e amestecat în complotul organizat pentru răsturnarea republicii, a răspuns: „Până acum el nu este acuzat de aceasta — este numai bănuț“.

După cum declară d. Lajos Dinnes Președintele Consiliului de miniștri, în Ungarie este deplină ordine și liniște.

La noi în țară

La 29 Mai s. c. a sosit în țară I. P. S. S. Patriarhul Alexei al Moscovei și a toată Rusia însoțit fiind de mai multe fețe bisericești din U. R. S. S.

Cu acest prilej I. P. S. S. Patriarhul Alexei a avut convorbiri cu I. P. S. S. Patriarhul Nicodem al României. S'a discutat problema în legătură cu bunul mers al bisericii ortodoxe. Înălții oaspeți au vizitat Ardealul unde au fost primiți de conducătorii bisericii ortodoxe. La Cluj au fost primiți de P. S. S. Episcopul Nicolae Colan; la Sibiu a fost primit de I. P. S. S. Mitropolitul Nico'ae. Dela Sibiu I. P. S. S. Patriarhul Alexei și suita, s'a îndreptat spre Timișoara. Cu prilejul vizitei, în orașele ardelenice au fost organizate serbări în onoarea I. P. S. S. Patriarh. La Te-Deum-ul ce s'a oficiat în catedrala ortodoxă din Sibiu, a fost de față și d. Dr. Petru Groza, Președintele Consiliului de Miniștri. D. Dr. Petru Groza a luat parte și la concertul corurilor din Sibiu dat în cins'ea acestei vizite. Fiecăr d din țară, I. P. S. S. Patriarhul Alexei a adresat poporului român un mesaj de binecuvântare.

Important pentru cititor

Din cauza lipsei de hârtie și mijloace bănești, acest număr apare cu întârzieri. Ne vom sili să apărem regulat, dar acest lucru nu depinde numai de noi, ci și de marea măsură și de achitarea abonamentelor. Zilele acestea am trimis la parte d. abonati câte un apel cu rugămintea ca a-și achita abonamentul cel târziu până la 1 Iulie a. c.

Stăruim din nou pe lângă fiecare cititor să-și achite cât mai neîntârziat abonamentul restant spre binele fiecăruia. Nu putem scrie mai mult, dar nădăjduim că suntem înțeleși. Este spre binele cititorilor să nu aibă datorii vechi la gazetă, și e cinstit, așa e bine.